

forudgaaet Undersøgelse og Attest af en Dyrlæge. Mælken af Køer, der lide af Yvertuberkulose, maa ikke sælges; ei heller maa den anvendes til Smør- eller Ostefabrikation og maa kun bruges til Menneſte- eller Kreaturføde i kopt Tilstand."

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslaget § 10 med den vedtagne Forandring saalydende:

Til mildere smitsomme Sygdomme hos Husdyrene henregnes:

A.

Nygmarbstyfus	} hos
Undartet Lungesyge	
Brandfeber	} Hesten.
Epizootisk Katarrhalseber	
(rosenagtig Influenza)	} hos
Undartet Katarrhalseber	
Brandigt Emphysem	} Kvæget.
(Miltbrandsemphysem)	
samt enhver anden Sygdom hos Heste, Kvæg, Faar og Svin, under hvilken der udvikler sig en typhøs eller putrid Feber.	

B.

Mundsyge og Kværte i høi Grad hos Hesten.
Kopper og Stab (Sarkoptes og Dermatokptes) hos andre Husdyr end Faaret.
Ringorm.
Tuberkeltøring (derunder ogsaa Kvægets Yvertuberkulose) hos Kvæg og Svin.
Hærsækmidder hos Hunden.
Dønsfeber hos Hjertræ.

Med Hensyn til disse Sygdomme gjøres det Eieren eller den, som paa hans Vegne fører Tilsyn med Dyrene, til Pligt:

1. at anmeldre for vedkommende Politimester eller Sognefoged eller for en examineret Dyrlæge, naar nogen af de ovenfor under A. nævnte Sygdomme maatte forekomme i hans Besætning, og at anmeldre paa samme Maade, naar nogen af de under B. nævnte Sygdomme maatte brede sig i Besætningen;

2. ikke at lade Dyr, der ere angrebne af disse Sygdomme, føre paa Markeder, til Dyrskuer, paa fremmede Græsgange eller i fremmede Stalde.

7. Dyr, der i kjendelig Grad lide af Tuberkeltøring, maa ikkun afhændes til Slagtning, og maa derhos ikke Kjødet sælges eller bruges til Menneſteføde uden efter forudgaaet Undersøgelse og Attest af en Dyrlæge. Mælken af Køer, der lide af Yvertuberkulose, maa ikke sælges; ei heller maa den anvendes til Smør- eller Ostefabrikation og maa kun bruges til Menneſte- eller Kreaturføde i kopt Tilstand.

Finder Politimesteren det nødvendigt for at forhindre Smittens videre Udbredelse, kan han lade Sygdommen og Forholdene paa Stedet undersøge af en Dyrlæge og efter dennes Indstilling give Forrifter angaaende Afsondrings- og Desinfektionsforanstaltninger samt angaaende Benyttelse af Kjød, Mælk eller andre Produkter af de syge Dyr m. v. Undtagelsesvis kan Politimesteren derhos, hvor Forholdenes særlige Bestaaenhed maatte anbefale det, nedlægge Forbud imod, at noget til Besætningen hørende Dyr, om det end ikke selv er angrebet af Sygdommen, føres bort eller kommer paa Andemands Grund eller alfar Vej; dog skal saavidt muligt det veterinære Sundhedsraads Betænkning indhentes, forinden saadant Forbud udstedes.

vedtoges uden Afstemning.

Endringsforslag af Indenrigsministeren under Nr. 32:

Som ny § 11 (de følgende Paragrafer rettes herefter, ligesom i § 6, 17de Linie, „§ 14“ forandres til „§ 15“) indsættes Følgende:

„Paa Lossepladser for Affald eller under lignende Forhold, hvor Svinedifteritis kan brydes let at ville finde Udbredelse, skal Indenrigsministeren være bemyndiget til efter Forhandling med det veterinære Sundhedsraad, at forbyde Svinehold samt enhver Anvendelse af de dertil benyttede Bygninger, Alt imod Erstatning af Statskassen for det derved forarsagede direkte Tab for Private. Fremdeles skal Indenrigsministeren, naar der ikke findes Anledning til at bringe den ny nævnte Foranstaltning i Anvendelse, kunne paahyde de til Forhindring af Sygdommens Udbredelse fornødne Indskrænkninger med Hensyn til Svinehold paa de nævnte Pladser, saasom Slagtning